

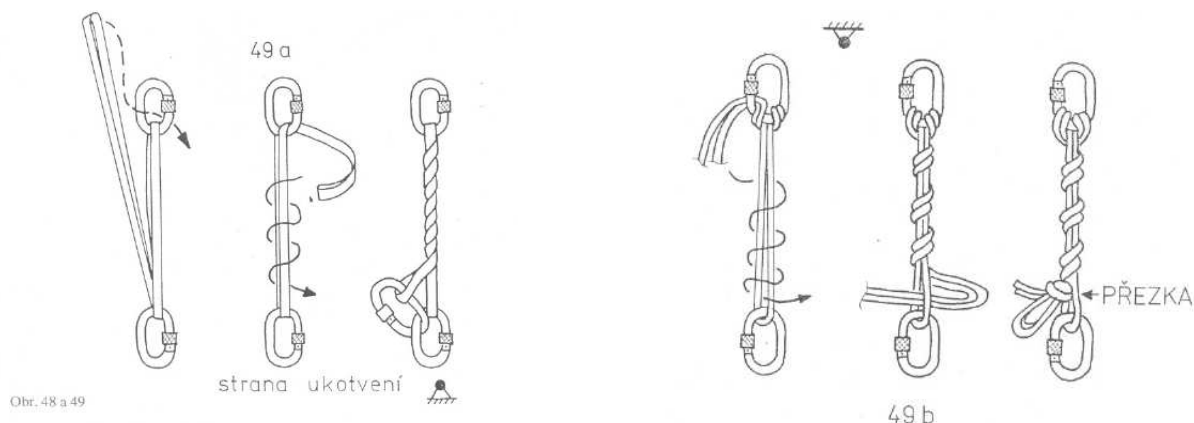
Uvolňovací uzel- „Housenka“

Mojmír Záviška

Při používání uvolňovacích uzlů, zveřejněných v různých publikacích, jsme se při cvičení SZS potýkali s jejich určitou nedokonalostí: pokud je použijete například k deviaci nosítek, pak při uvolňování uzlů a při postupném prodloužení deviace může dojít i k úplnému zrušení této deviace (následkem vypadnutí smyčky z horní karabiny) namísto pouhého jejího prodloužení.

Vzhledem k tomu, že možnost plynule uvolnit deviaci a bezpečně ji prodloužit umožní jak v běžném speleoalpinismu, tak i v SZS vyřešit mnohý problém, nezbývalo nic jiného, než si takový uzel vymyslet a vyzkoušet.

Pro lepší orientaci nejdříve uvedu starou variantu uvolňovacího uzlu (publikováno v Speleoalpinismu R.Matýsek).

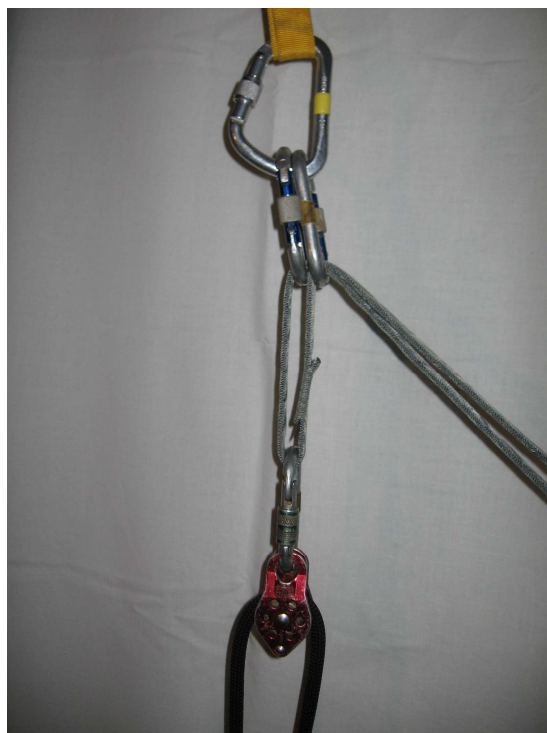
Postup vázání je zcela zřejmý z obrázku. Oviny nosné části vazby je třeba důkladně utahovat, jejich zajištění karabinou je na straně kotvicího bodu, v druhé variantě pak závěrečným provlečením ohybu středem nosné části a zajištěním konce uvázáním přezky, která nám pak ulehčí uvolnění uzlu. Používáme nepříliš široký, ale vysoce kvalitních popruh s pevností odpovídající lanům. Pokud chceme vazbu pod zatížením uvolnit, odepneme pojistnou karabinu nebo uvolníme přezku a zrušíme poslední závit procházející vnitřkem nosné části uzlu. Opatrným odvíjením jednotlivých závitů začne popruh prokluzovat a zátěž klesá.

Nová varianta „housenky“ se liší v tom, že do kotvicího bodu umístíme dvě karabiny vedle sebe. Do jedné propneme smyčku, v níž již máme zapnutou další karabinu (v případě deviace je možné soustavu doplnit o kladku), a tím docílíme, že v případě úplného uvolnění uzlu se nám jeho celá konstrukce nerozpadne.

smyčka 70 cm

Potom horní konec smyčky protáhneme druhou karabinou v kotvicím bodě.

Následně postupujeme stejně jako při staré variantě tohoto uzlu a těsnými závity omotáváme její nosnou část až nad spodní karabinu. Před zajištěním pomocí karabiny je dobré konec smyce protáhnout středem nosné části smyce a zajistit.

použita smyce 75 cm

V případě, že použijeme delší smyč, můžeme závity dělat postupně dolů a nahoru, dokud nedostaneme volný konec popruhu k jedné z karabin, kde jej zajistíme pomocí další karabiny.

Používání tohoto uzlu není jednoduché, proto doporučuji důkladně jej nacvičit a vyzkoušet. Také je třeba si uvědomit, že při samovolném rychlém uvolnění této varianty sice nedojde k rozpadnutí uzlu, ale může naproti tomu dojít k velmi velké rázové síle na celou soustavu. V případě, že použijeme namísto uzavřené ploché smyčky lanovou, postupujeme stejně, ovšem většinou tření v laně je menší než v popruhové smyčce a je přímo závislé na jeho průměru, tedy nosnost celé soustavy je tím do jisté míry snížena. Při volbě materiálu na tento uzel musíme počítat s tím, že celý uzel má takovou nosnost, jako jeho nejslabší součást.